

[Madsen-Mygdal.]

Kautionsbestemmelsen skal udgaa af Lovven.

Endvidere foreslaar vi i vore Underændringsforslag, at Skatterestancer, der ofte udgør en betydelig Part af Gældsforpligtelserne, helt eller delvis skal kunne ned sættes, naar de paagældende Skattemyndigheder giver Samtykke dertil. Den ærede Ordfører sagde, at det var der ingen Lovhjemmel til. Nej, men det er jo en saadan Lovhjemmel, vi her foreslaar. Hvis den ærede Odfører vil sige, at her kun gives Lovhjemmel til Forhandling, saa er det en formel Indvending, og hvis man i øvrigt kan gaa med til Forslaget, kan vi godt affatte det paa en anden Maade. Selvfølgelig er det reelle Indhold af dette Underændringsforslag dette, at Udvalgene, naar de har Skattemyndighedernes Samtykke, kan foretage en hel eller delvis Ned sættelse af Skatterestancer i saadanne Tilfælde, hvor man skønner, at det kan fremme Opnaaelse af en Akkordordning. En meget stor Del af disse Skatterestancer er jo netop Ejendomsskatter, og uden at jeg nu her igen skal rejse det Spørgsmaal, som vi jo har drøftet og i Fremtiden vil komme til at drøfte, maa jeg sige, at efter vor Opfattelse er disse Ejendomsskatter for Landbruget under de forhaandenværende økonomiske Forhold Skatter, der har meget lidt med Retfærdighed at gøre, og dette medfører, at der er særlig Grund til at foretage hel eller delvis Eftergivelse netop af disse Skatter.

Det var en stærk Udtalelse, den ærede Ordfører fremsatte, da han sagde, at nu er der jo vedtaget en Lov, der fuldstændig dækker denne Særskat. Nej, det er en Misforstaaelse. Som det er gjort op her fra denne Talerstol, er alene de kommunale Ejendomsskatter i de sidste 20 Aar steget med 45 Mill. Kr., alene *Stigningen* i de 20 Aar udgør 45 Mill. Kr., og det, som her udbetales til Støtte i den kommende Termin — og det er jo det, der har Interesse for Landboerne i Øjeblikket —, er $\frac{1}{4}$ af 30 Mill. Kr. eller $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; det er meget langt fra, at den blotte Forhøjelse i de 20 Aar er dækket. Men bortset fra, hvilket Syn man nu har paa Ejendomsskatterne i deres nuværende Form, tror jeg dog, det plejer at være en almindelig Regel, at Skattemyndighederne, hvor de træffer en Mand, som absolut ingen ting ejer, og som absolut ingen Indkomst har, vil betragte Skatterne som uerholdelige hos en saadan Mand. Der gælder ganske vist for Skat den Lovregel, at Skatter er privilegerede Fordringer, der gaar forud for

alle andre Forpligtelser, og for Landbruget faar dette jo en særlig Betydning derved, at Skattemyndighederne altid kan gøre Udlæg i Landmandens vigtigste Produktionsmiddel, nemlig hans Ejendom, hans Jord, hans Bygninger og hans Besætning. Jeg tvivler imidlertid paa, at Skattemyndighederne ret ofte, naar der hverken foreligger Formue eller Indtægt, har taget f. Eks. Baaden fra en Fisker eller har taget Høvlebænken fra en Snedker; det vilde ogsaa have været meget uklogt af dem at gøre det, de vilde dermed udelukke alle Skattemuligheder hos den vedkommende for Fremtiden. Men den akkordsøgende Landmand er jo netop en Mand, der intet ejer — for ellers er han paa Forhaand umulig som akkordsøgende; dette, at han er akkordsøgende, viser jo, at han er paa den forkerte Side af Grænsen og altsaa intet ejer —, og som i Øjeblikket under de nuværende Prisforhold overhovedet ingen Indtægt har. Det forekommer mig dog, at naar Staten overhovedet vil yde ham Hjælp gennem et Laan, som det er foreslaaet her, endda et betydeligt Laan, saa er det en noget ejendommelig Fremgangsmaade at lade en meget stort Part af dette Laan medgaa til Betaling af Skatterestancer, der kræves fuldt indbetalt, medens de private Kreditorer, Købmænd, Haandværkere o. s. v., alene skal nedskrive deres Fordringer og nedskrive dem i desto højere Grad, jo større de foreliggende Skatterestancer er. Derfor foreslaar vi — og vi har stadig den Opfattelse, at det er ret og rimeligt, at et saadant Forslag stilles —, at der i hvert Fald aabnes Adgang til, at ogsaa Skatterestancer kan deltage i den almindelige Nedskrivning, som Staten lader foretage gennem Akkordudvalgets Virksomhed. Men endelig foreslaar vi, som det allerede er nævnt af den ærede Ordfører, at der ogsaa udenfor Akkord kan ydes Laan til Betaling af forfaldne Renter og Aldrag i den kommende December Termin, altsaa ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor Gælden ikke overstiger Værdierne, og hvor Akkord af den Grund er udelukket.

Jeg skal her om dette Forslag sige, at den Opgave, som foreligger ved den ekstraordinære Kriselovgivning i Øjeblikket, er den: at skabe det stærkest mulige Værn mod, at Landmændene netop nu tvinges bort fra Hus og Hjem. Det trænges der til først og fremmest i Sønderjylland, men det trænges der til mange Steder i Landet. I den Henseende vil den allerede vedtagne Kriselov, der er udstrakt over fire Kvartaler, kun give en mindre Lettelse i Skattebetalingen, men aldeles ikke skabe Sikkerhed for, at den kommende Terminsbetaling kan præsteres. Et